

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE**

**DECIZIE**

**14 iulie 2021**

**mun. Chișinău**

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena, Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către succesorul legal al părții vătămate - Belcescu Liliana și de către avocatul Adam Alexandru în numele inculpatului Ulinici Nicolae, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 martie 2021, în cauza penală privindu-l pe

**Ulinici Nicolae Xxxx**, născut la xxxxxx, originar și domiciliat în s. xxxxx, r-nul xxxxxxxx.

**Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:**

1. 10.10.2019 – 01.12.2020 (prima instanță);
2. 14.01.2021 - 10.03.2021 (instanța de apel);
3. 19.04.2021 – 14.07.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

**A C O N S T A T A T:**

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia (sediul Glodeni) din 01 decembrie 2020, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364<sup>1</sup> Cod de procedură penală, Ulinici Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la pedeapsa de 2 ani închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijlocul de transport;

- art. 266 Cod penal la pedeapsa de 3 luni închisoare.

Conform prevederilor art. 84 alin. (1), (2) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Ulinici Nicolae i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 2 ani 1 lună, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea a fost suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de 5 ani.

De asemenea, a fost dispusă încasarea din contul lui Ulinici Nicolae în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 3546,00 lei.

Totodată, a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

**1.1.** Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Ulinici Nicolae, fără a deține permis de conducere a mijloacelor de transport, necunoscând cerințele Regulamentului circulației rutiere aprobat prin hotărârea de Guvern nr. 357 din 2009, la data de 04.08.2019, contrar prevederilor articolului 10 alin. (1) lit. b), c) și alin. (2) lit. a) RCR, conform căruia, persoana care conduce vehiculul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament de circulație rutieră, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum, să posede cunoștințe de acordare a primului ajutor medical persoanelor traumatate ca urmare a accidentului rutier în trafic, să posede și la cererea polițistului să prezinte permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul care este condus, aproximativ la ora 21:10, conducând automobilul de model BMW-525D cu n/î xxxxxxxx, avându-i în salonul automobilului în calitate de pasageri pe Belcescu Dumitru și Gurău Victor, deplasându-se cu viteza de 70 km/h, pe drumul care duce în satul Viișoara, r-nul Glodeni, la km 1+20m, a dat dovadă de neatenție la trafic și sine-încredere exagerată, neadaptând viteza de deplasare a automobilului la condițiile traficului, încălcând prevederile art. 45 alin. (1) și alin. (2) al Regulamentului circulației rutiere, conform căruia conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului și la un moment dat a pierdut controlul asupra volanului. Astfel, automobilul condus de dânsul a derapat de pe partea carosabilă în râpa din partea stângă după direcția de intrare în satul Viișoara, r-nul Glodeni, după care automobilul s-a inversat.

În urma accidentului rutier, lui Belcescu Dumitru, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201910C0506 din 17.08.2019 i-au fost cauzate leziuni corporale grave periculoase pentru viață sub formă de fractură pasată vertebră cervicală nr.6 cu lezarea parțială a măduvei spinale, traumă închisă a cutiei toracice, contuzia pericardului, pneumonie postraumatică bilaterală, care sunt în legătură cauzală cu decesul ultimului care a survenit la 08.08.2019, astfel fiind provocate urmările prevăzute de conținutul art. 264 alin. (3) Cod penal. După care, aproximativ la ora 22:00, Ulinici Nicolae conștientizând caracterul ilegal al acțiunilor sale, intenționat a părăsit locul accidentului rutier.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Ulinici Nicolae în baza:

- art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației, de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane;

- art. 266 Cod penal - părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art. 264 alin. (3) Cod penal.

**2.** Sentința prime instanțe a fost contestată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ulinici Nicolae să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport;

- art. 266 Cod penal la 1 an închisoare, cu executare pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform prevederilor art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Ulinici Nicolae să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani 7 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

De asemenea, să fie dispusă încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu efectuarea expertizei, în mărime de 3546 lei și să fie dispus ca corpul delict - automobilul BMW - 525D, cu n/î xxxxxxxx, după intrarea sentinței în vigoare să fie restituit proprietarului.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat neproportionalitatea pedepsei penale în raport cu gravitatea faptelor comise și urmările survenite soldate cu decesul unei persoane, iar suspendarea condiționată a executării acesteia nu-și va atinge scopul restabilirii echității sociale prin satisfacție efectivă a suferințelor suportate de către succesorul victimei, la fel ca și corectarea celui vinovat, cu prevenirea comiterii de către el sau alte persoane a unor fapte analogice, având în vedere ca acesta nu deținea permis de conducere și conștientizând caracterul ilegal a acțiunilor sale s-a eschivat de la fața locului.

**3.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 martie 2021, a fost admis apelul declarat, casată parțial în latura pedepsei sentința primei instanțe și pronunțată în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ulinici Nicolae a fost considerat vinovat și condamnat în baza:

- art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport;

- art. 266 Cod penal la 6 luni închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Ulinici Nicolae i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani 3 luni închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În temeiul art. 90<sup>1</sup> alin. (1) Cod penal, s-a dispus că Ulinici Nicolae urmează să execute real 1 an 2 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, iar executarea perioadei rămasă de 1 an 1 lună a fost suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de 5 ani.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute fără modificări.

**3.1.** Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că din materialul probator administrat, rezultă că inculpatul Ulinici Nicolae și-a recunoscut integral vinovăția atât în cadrul dezbaterilor judiciare în prima instanță, cât și în instanța de apel, depunând declarațiile benevole în ce privește circumstanțele comiterii ei, împrejurările faptei expuse de el coroborând întru tot cu ansamblul probelor administrate în prezenta cauză, cărora prima instanță li-a dat o apreciere obiectivă conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al concludenței, utilității, pertinentei, veridicității și coroborării reciproce, și astfel instanța de apel a însușit motivarea primei instanțe.

Totodată, instanța de apel a conchis că în sentința primei instanțe lipsește o motivare clară a temeiurilor de fapt ce ar determina aplicarea în speță a prevederilor art. 90 Cod penal, or recunoașterea vinovăției cu judecarea cauzei într-o procedură simplificată și căința sinceră, constituie împrejurări în temeiul cărora inculpatul a beneficiat de reducerea limitelor de pedeapsă, ce nu mai pot fi apreciate drept circumstanțe atenuante a cauzei, care ar determina suspendarea executării pedepsei închisorii, pentru a nu le acorda o apreciere dublă.

Instanța de apel a indicat că prima instanță, la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu a ținut cont de faptul că inculpatul, pe lângă comiterea din imprudență a accidentului rutier soldat cu urmări grave, este vinovat și de comiterea unei infracțiuni cu intenție - părăsirea locului faptei, lăsând victima la fața locului.

De asemenea, instanța de apel a reținut în speță că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, din imprudență, ce atentează la valoarea primordială protejată de legea penală - viața și sănătatea persoanei, precum și o infracțiune ușoară dar cu intenție, personalitatea inculpatului Ulinici Nicolae, care potrivit cazierului contravențional și celui penal (f.d. 145, 214-220, vol. 1), nu este la prima abatere de lege, anterior fiind suspus răspunderi contravenționale și celei penale, împrejurări care însă nu l-au corectat, el neconștientizând rolul educativ și cel de prevenire a activității criminale, continuându-și activitatea criminală prin comiterea unor fapte cu un pericol social-sporit, împrejurări ce prin sine determină efectul preventiv serios al pedepsei închisorii ce urmează a-i fi stabilită, constituind o garanție de

restabilire a echității sociale și o asigurare, că drepturile și libertățile consfințite în Constituția RM și alte legi, sunt apărate, violarea lor fiind contracarată și pedepsită.

Totodată, instanța de apel a indicat că, ținând cont de caracteristica pozitivă de la locul de trai a inculpatului (f.d. 139-140, vol. 1), lipsa unei evidențe narcologice sau psihiatrice (f.d. 142, vol. I), comportamentul regretabil pentru cele săvârșite, vârsta tânără, recuperarea benevolă a daunelor materiale, este nerațională executarea de către inculpat a întregii pedepsei în condiții de penitenciar, fapt pentru care prin aplicarea dispozițiilor art. 90<sup>1</sup> alin. (1) Cod penal, va dispune suspendarea parțială a executării pedepsei, astfel încât ½ din ea va fi executată în penitenciar, iar cea de-a doua jumătate cu suspendare condiționată pentru perioadă de probațiune, cu aplicarea celei complimentare, ca una obligatorie în cazul infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, întru excluderea manifestării în continuare a aceluiași comportament de neglijare a restricțiilor impuse de lege, precum și a practicii vicioase de sine încredere în rândurile infractorilor.

Astfel, instanța de apel a conchis că prin aplicarea acestei pedepse, va fi asigurat atât scopul legii penale cât și principiul umanismului, potrivit căruia legea penală nu urmărește scopul cauzării suferințelor fizice sau lezarea demnității umane, având doar scopul corectării celui vinovat în vederea prevenirii activității criminale.

**4. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către:**

**4.1.** Succesorul legal al părții vătămate - Belcescu Liliana, care indică temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului, recurenta invocă că:

- Ulinici Nicolae a fost prieten cu fiul ei - decedat în accident, l-a iertat pe inculpat, or Ulinici Nicolae i-a ajutat familia atât material, cât și moral și o ajută și în prezent, este un băiat bun și acesta nu merită să execute real pedeapsa închisorii.

**4.2.** Avocatul Adam Alexandru în numele inculpatului Ulinici Nicolae, care indică temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală și solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat că:

- succesorul legal al părții vătămate a pledat pentru respingerea apelului declarat de procuror, cu menținerea sentinței primei instanțe, or nu are pretenții morale sau materiale față de inculpat;

- în speță sunt prezente circumstanțele atenuante - recunoașterea vinovăției, căința sinceră, inculpatul a acceptat probatoriul administrat și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, are o vârstă tânără, își face studiile și activează ocazional în domeniul construcției, se caracterizează pozitiv la locul de trai, a

conștientizat consecințele acțiunilor sale, lipsesc pretenții de ordin material sau moral din partea succesorului părții vătămate;

- prima instanță corect a apreciat circumstanțele cauzei, le-a dat valoare juridică, fiind studiate toate argumentele și probele administrate prezentate în cadrul urmăririi penale și în cadrul judecării cauzei în prima instanță, iar instanța de apel nu a dat o apreciere împrejurărilor stabilite de prima instanță;

- deși instanța de apel a indicat că ține cont de prevederile art. 61 Cod penal, aceasta nu a luat în considerare că succesorul părții vătămate nu dorește ca inculpatul Ulinici Nicolae să fie condamnat real, fiind de acord cu sentința primei instanțe, prin ce instanța de apel a comis o eroare gravă de fapt;

- instanța de apel nu s-a expus pe argumentele prezentate de partea apărării, prin ce a fost limitat dreptul inculpatului de acces la instanța judecătorească.

**5.** La recursul ordinar declarat în speță, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1<sup>1</sup>) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, menționând că soluția instanței de apel, referitor la categoria și mărimea pedepsei stabilite inculpatului Ulinici Nicolae corespunde prevederilor art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal și art. 364<sup>1</sup> alin. (8) Cod de procedură penală, fiind argumentată suficient prin prisma principiilor și criteriilor de individualizare a pedepsei, ținând cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, în final stabilindu-i lui Ulinici Nicolae o pedeapsă echitabilă.

**6.** Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că recurenții invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, și își manifestă dezacordul cu individualizarea pedepsei stabilite.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că alegațiile recurenților invocate în cererile de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din următoarele considerente.

Cu referire la criticile recurenților reflectate în pct. 4.1. - 4.2. a prezentei decizii, precum că: "*Ulinici Nicolae a fost prieten cu fiul ei - decedat în accident, l-a iertat pe inculpat, or Ulinici Nicolae i-a ajutat familia atât material, cât și moral și o ajută și în prezent, este un băiat bun și acesta nu merită să execute real pedeapsa închisorii, în speță sunt prezente circumstanțele atenuante - recunoașterea vinovăției, căința sinceră, inculpatul a acceptat probatoriul administrat și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, are o vârstă tânără, își face studiile și activează ocazional în domeniul construcției, se caracterizează pozitiv la locul de trai, a conștientizat consecințele acțiunilor sale, lipsesc pretenții de ordin material sau moral din partea succesorului părții vătămate; prima instanță corect a apreciat circumstanțele cauzei, le-a dat valoare juridică, fiind studiate toate argumentele și probele administrate prezentate în cadrul urmăririi penale și în cadrul judecării cauzei în prima instanță, iar instanța de apel nu a dat o apreciere împrejurărilor stabilite de prima instanță; deși instanța de apel a indicat că ține cont de prevederile art. 61 Cod penal, aceasta nu a luat în considerare că succesorul părții vătămate nu dorește ca inculpatul Ulinici Nicolae să fie condamnat real, fiind de acord cu sentința primei instanțe, prin ce instanța de apel a comis o eroare gravă de fapt;*", Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate și reprezintă opinia subiectivă a recurenților, ce nu poate fi acceptată de instanța de recurs ordinar, având în vedere că instanța de apel just a reținut corect că în circumstanțele particulare speței - (*inculpatul deși și-a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer, a recuperat prejudiciul cauzat succesorului părții vătămate, acesta a comis infracțiunea gravă din imprudență - accidentul rutier cauzat în urma conducerii mijlocului de transport fără a deține permis de conducere și o infracțiune ușoară cu intenție - părăsirea locului accidentului rutier, în rezultatul **căruia o persoană a decedat***), suspendarea condiționată integrală a executării pedepsei cu închisoarea nu este oportună și rațională, or aceasta nu va duce la realizarea scopului legii penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului Ulinici Nicolae, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane, și doar prin executarea reală a unei părți a pedepsei stabilite, inculpatul Ulinici Nicolae va conștientiza gravitatea comportamentului său.

În acest sens, Colegiul penal invocă că din conținutul deciziei instanței de apel,

rezultă cert că instanța de apel a luat în considerare circumstanțele invocate supra de recurenți, casând parțial sentința primei instanțe în latura pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Ulinici Nicolae i-a fost stabilită cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate în baza art. 264 alin. (3) lit. b), 266 Cod penal, pedeapsa definitivă de 2 ani 3 luni închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar în temeiul art. 90<sup>1</sup> alin. (1) Cod penal, s-a dispus corect că Ulinici Nicolae urmează să execute real 1 an 2 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, iar executarea perioadei rămase de 1 an 1 lună a fost suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de 5 ani.

În acest context, Colegiul penal constată că instanța de apel la adoptarea acestei soluții s-a condus în deplină măsură de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 7, 75 Cod penal, ținând cont și de cerințele prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal atestă că aceste prevederi legale au fost raportate just la circumstanțele cauzei penale, gravitatea infracțiunilor săvârșite - o infracțiune gravă din imprudență, precum și o infracțiune ușoară dar cu intenție, personalitatea inculpatului Ulinici Nicolae, care potrivit cazierului contravențional și celui penal (f.d. 144, 145, 214-220, vol. I), nu este la prima abatere de lege, anterior fiind atras la răspundere contravențională și penală, însă acesta nu a conștientizat acțiunile sale și nu s-a corectat, continuându-și activitatea criminală prin comiterea unor fapte cu un pericol social-sporit, iar efectul preventiv în speță va fi atins doar prin executarea reală parțială a pedepsei închisorii, or astfel va fi realizat scopul legii penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Totodată, Colegiul penal notează că instanța de apel corect a ținut cont și de caracteristica pozitivă de la locul de trai a inculpatului (f.d. 139-140, vol. I), lipsa unei evidențe narcologice sau psihiatrice (f.d. 142, vol. I), căința sinceră, vârsta tânără, recuperarea benevolă a daunelor materiale, lipsa pretențiilor din partea succesorului părții vătămate și just a concluzionat că este nerațională executarea reală de către inculpat a întregii pedepse cu închisoarea în penitenciar.

De asemenea, ce ține de critica recurentului - avocatul Adam Alexandru, că: *"instanța de apel nu s-a expus pe argumentele prezentate de partea apărării, prin ce a fost limitat dreptul inculpatului de acces la instanța judecătorească"*, Colegiul penal constată că este invocată declarativ, or din conținutul deciziei instanței de apel rezultă că instanța de apel s-a expus detaliat și argumentat asupra motivelor invocate de partea apărării în ședința de judecată, a examinat și s-a pronunțat asupra tuturor chestiunilor esențiale specificate ce țin de individualizarea pedepsei în

prezența speșă, fără a comite vreo eroare de fapt sau de drept ce i-ar afecta legalitatea soluției.

În acest sens, Colegiul penal analizând materialele cauzei, consideră că nu identifică temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel, care este legală și întemeiată, or asupra aceluiași motive invocate în recursuri, s-a expus suficient de argumentat și detaliat instanța de apel în decizia sa.

Prin urmare, Colegiul penal conchide, având în vedere veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției în partea pedepsei stabilite, și în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile, că o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

### **D E C I D E :**

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către succesorul legal al părții vătămate - Belcescu Liliana și de către avocatul Adam Alexandru în numele inculpatului Ulinici Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 martie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Ulinici Nicolae Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **19 august 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie